

[Forsvarsministeren.]

Mand læser Bibelen. De ærede Medlemmer har tilsyneladende hæftet sig ved en bestemt Bemærkning og derefter tilsyneladende overset de efterfølgende Bemærkninger, som findes i det stenografiske Referat. — Jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et Par Citater nu og senere. — Man har, hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Samtaler har fundet Sted, sluttet af med Generalens Udtalelser om, at

„jeg var Chef i Generalstaben, og han var Folketingsmand, og jeg har som Chef for Generalstaben haft mange Henvendelser fra Folketingsmænd af forskellige Partier“,

men det er jo ikke tilstrækkeligt oplysende for de Forhør, der her har været afholdt. I umiddelbar Fortsættelse af denne Udtalelse spørger Modpartens Sagfører om forskellige yderligere Forhold, og under denne Samtale mellem Højesteretssagfører Vang og Generaløjntant Gørtz kom man derefter ogsaa ind paa Spørgsmaalet om den Kaptajnøjntant, som senere spiller saa stor en Rolle i hele denne Sag, nemlig den Mand, som havde det Uheld i sin Tjeneste at gøre sig misliebige derved, at en Række fortrolige Dokumenter var fjernet fra netop det af ham ledede Kompagni. Det fremgaar yderligere heraf, at General Gørtz kan oplyse over for Højesteretssagføreren, at han kan kende netop vedkommende Kaptajns Skrift i Udkastet, hvor der var Rettelser i det saakaldte Hærlovsforslag netop fra denne Kaptajns Haand, og under den følgende Afhøring siger General Gørtz følgende — det er ogsaa i Forbindelse med Spørgsmaalet om den saakaldte Regeringsdannelse, altsaa Samtalerne med baade Frits Clausen og Jørgen Sehested:

„Og alt dette gjorde jeg, fordi jeg ønskede at faa saa meget at vide af ham, som jeg kunde faa at vide. Og ligeledes med Jørgen Sehested.“

Og derefter, til Slut i denne Del af Afhøringen, siger General Gørtz paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Generalen har underrettet Ministeren om det paa det daværende Tidspunkt:

„Nej, jeg fortalte det til min Efterretningstjeneste — det var den, der havde Brug for, hvad vi kunde faa samlet — og ikke til andre.“

Disse korte Udtalelser understreger jo nøjagtigt Generalens mere udførlige Redegørelse i „København“ og mine supplerende Bemærkninger her i Tinget. De klargør, at Sagens virkelige Sammenhæng er denne, at

der er Tale om en Kaptajn, som der ogsaa er i selve Retssagen ved Forhøret, den Kaptajn, der altsaa nu er anklaget efter Forræderiloven, og den Kaptajn, som er under Mistanke og har været under særlig Mistanke siden Oktober 1938 paa Grund af de Begivenheder, jeg allerede har gjort Rede for — fordi man vidste, at han samarbejdede med Frits Clausen, og fordi man havde en begrundet Formodning om, at denne Kaptajn havde Ansvaret for, at de fortrolige Papirer, Mobiliseringsplanerne, var spurlost forsvundet fra Kaptajnens Kompagni. Derfor var det, hvad der ogsaa fremgaar af de korte Udtalelser under Retsforhandlingen, meget om at gøre at faa at vide Resultatet af Samarbejdet mellem vedkommende Kaptajn og Frits Clausen, og i Fortsættelse heraf lader Generalen den af ham erhvervede Viden gaa videre til det Organ, der har til Opgave at opklare ogsaa mistænkelige Foreteelser inden for Værnene, bl. a. til Brug for de Advarsler, som de øverste militære Myndigheder udstedte i den paagældende Periode med Henblik paa Nazisternes Forsøg paa at indfange Hærens Befalingsmænd i deres Net. Jeg tror, at man maa sige, der er den nøjeste Overensstemmelse og Forbindelse mellem de korte Bemærkninger under Retssagen og de supplerende og mere udførlige Betragtninger, som baade Generalen og jeg har fremsat, dengang Sagen begyndte at blive debatteret i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard omtalte Spørgsmaalet om Efterretningssektionens eventuelle Pligt til at indberette Sager for den ansvarlige Minister og nævnte i denne Forbindelse et Tilfælde, hvor han mente, at jeg havde været ude af Kontakt med det, der skete her. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem begrunder denne Paastand med. Jeg er kun af en Journalist stillet over for eet Spørgsmaal i denne Sag, den saakaldte Affære „Wurbs“, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt, at Efterretningssektionen havde smuglet Hr. Wurbs over den dansk-tyske Grænse; og paa det Spørgsmaal har jeg svaret i fuld Overensstemmelse med Virkeligheden, at en saadan Smugling naturligvis ikke har fundet Sted. Andet og mere har jeg ikke sagt til Offentligheden, idet hele denne Sag naturligt maa indgaa under Justitsministeriets og Politiets videre Forfølgning.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Forretningsgangen i Efterretningssektionen sige, at Efterretningstjenesten henhører direkte under Generalstabens Chef og